KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 9. april 2014

om Frankrigs støtteordning SA.23257 (12/C) [ex NN 8/10, ex CP 157/07] (brancheaftale inden for rammerne af »Association française pour la valorisation des produits et des secteurs professionnels de l'horticulture et du paysage« (Val'Hor))

(meddelt under nummer C(2014) 2223)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(2014/416/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i henhold til nævnte artikel og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 9. maj 2007 modtog Kommissionen en klage angående udvidelsen af brancheaftalen inden for rammerne af »Association française pour la valorisation des produits et des secteurs professionnels de l'horticulture et du paysage« (brancheorganisationen »Val'Hor«). Sagen blev registreret under nr. CP 157/07. Den 4. februar 2010 blev brancheaftalen registreret som en ikke anmeldt statsstøtte under nr. NN 8/10.

(2) I forbindelse med klage CP 157/07 modtog Kommissionen bemærkninger fra klageren den 26. oktober 2009 og den 16. maj 2011.

(3) Kommissionens tjenestegrene anmodede de franske myndigheder om yderligere oplysninger vedrørende eventuel statsstøtte i gartnerisektoren ved brev af 13. juli 2007, 10. december 2007, 26. juni 2008, 22. februar 2010, 16. december 2010 og 13. oktober 2011. Frankrig fremsendte sine oplysninger ved brev af 17. oktober 2007, 7. april 2008, 1. september 2008, 2. april 2010, 22. februar 2011 og 15. november 2011.

(4) Den 11. januar 2012 traf Kommissionen beslutning C(2011) 10053 om at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i TEUF.

(5) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([1]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte.

(6) Kommissionen modtog bemærkninger fra interesserede parter. Kommissionen videresendte disse bemærkninger til Frankrig, for at give Frankrig mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil.

(7) Ved e-mail af 20. januar 2012 videresendte Frankrigs faste repræsentation ved Den Europæiske Union et brev til Kommissionen fra de franske myndigheder med en anmodning om yderligere en frist på en måned til at fremsætte deres bemærkninger til indledningen af proceduren. Kommissionen forlængede fristen ved fax af 26. januar 2012.

(8) Ved e-mail af 14. marts 2012 videresendte Frankrigs faste repræsentation ved Den Europiske Union de franske myndigheders bemærkninger til indledningen af proceduren efter artikel 108, stk. 2, i TEUF.

(9) Ved e-mail af 10. juli 2012 videresendte Frankrigs faste repræsentation ved Den Europæiske Union de franske myndigheders svar på de interesserede parters bemærkninger.

([1]) EUT C 66 af 6.3.2012. s. 32.

II. **BESKRIVELSE**

PRÆSENTATION AF BRANCHEORGANISATIONEN VAL'HOR

(10) »Association française pour la valorisation des produits et des secteurs professionnels de l'horticulture et du paysage« (Val'Hor) er en anerkendt brancheorganisation i gartnerisektoren i Frankrig. Dens organisation og opgaver er reguleret af artikel L631-1 ff. i code rural (den franske lov om landbrug og havfiskeri).

(11) Val'Hor, der blev stiftet i 1997, blev den 13. august 1998 i henhold til artikel L632-1 i code rural anerkendt af de offentlige myndigheder som national brancheorganisation for gartneri- og landskabsarkitektbranchen. Organisationens vedtægter blev vedtaget på generalforsamlingen den 25. marts 2004.

(12) Val'Hor kan, ligesom andre anerkendte brancheorganisationer, indgå aftaler og opkræve frivillige bidrag af alle medlemmer fra de relevante erhverv med henblik på finansiering heraf. De pågældende aftaler kan ved ministeriel bekendtgørelse (såkaldt »udvidede« aftaler) gøres obligatoriske for alle erhvervsdrivende i branchen, uanset om de er medlemmer af brancheorganisationen Val'Hor eller ikke, i henhold til bestemmelserne i code rural. Code rural tillader kun udvidelse af aftalerne, når de tjener et formål af »almen interesse«, som bygger på tiltag, »der er i overensstemmelse med samfundsmæssige interesser og med bestemmelserne i den fælles landbrugspolitik« (jf. artikel L632-3 i code rural).

(13) Den 12. november 2004 vedtog Val'Hor brancheaftalen om finansiering, som efterfølgende blev ændret ved tillæg nr. 1 af 14. september 2006. I henhold til artikel II i denne aftale skal hvert medlem, uanset om det drejer sig om en fysisk eller juridisk person, fra et erhverv, der er repræsenteret i brancheorganisationen Val'Hor, betale et årligt bidrag.

(14) Brancheaftalen om finansiering, som blev indgået inden for rammerne af Val'Hor, blev første gang udvidet for en periode på et år ved bekendtgørelse fra ministeriet for landbrug, fødevarer, fiskeri og landdistrikter af 12. april 2005, som blev offentliggjort i Den Franske Republiks statstidende den 12. maj 2005. Den blev udvidet anden gang for en periode på et år ved bekendtgørelse af 16. november 2006, som blev offentliggjort i Den Franske Republiks statstidende den 8. december 2006.

(15) Ved bekendtgørelse af 31. marts 2008, som blev offentliggjort i Den Franske Republiks statstidende den 11. april 2008, blev bestemmelserne i brancheaftalen af 21. februar 2008 for perioden 1. juli 2007 til 30. juni 2008 udvidet til at omfatte alle medlemmer af de erhverv, organisationen repræsenterer. Ved bekendtgørelse af 16. september 2008, som blev offentliggjort i Den Franske Republiks statstidende den 25. september 2008, blev bestemmelserne i brancheaftalen af 22. juli 2008 udvidet for en periode frem til den 30. juni 2010. Ved bekendtgørelse af 27. maj 2010, som blev offentliggjort i Den Franske Republiks statstidende den 8. juni 2010, blev bestemmelserne i brancheaftalen af 22. juli 2008 udvidet for perioden 1. juli 2010 til 30. juni 2011. Endelig blev bestemmelserne i brancheaftalen af 12. september 2011 ved bekendtgørelse af 3. oktober 2011, som blev offentliggjort i Den Franske Republiks statstidende den 15. oktober 2011, udvidet for en periode frem til den 30. juni 2014.

(16) I henhold til de franske myndigheders oplysninger af 17. oktober 2007 var formålet med det frivillige obligatoriske bidrag — Cotisation Volontaire Obligatoire (CVO) — som virksomheder i sektoren for prydplanter fra gartnerier og planteskoler og i landskabsarkitektsektoren skal betale, at gøre det muligt at iværksætte de tiltag og midler, der er nødvendige for den kollektive fremme af gartnerier, blomsterhandlere og landskabsarkitekter samt deres produkter og erhverv på de indenlandske og udenlandske markeder, at sikre kendskab til udbud, efterspørgsel og markedsmekanismer, at skabe et mere velfungerende, styret og gennemsigtigt marked, fremme produktkvalitet, at tilrettelægge og forbedre praksisser og forbindelserne mellem brancherne i sektoren, at gennemføre programmer for uddannelse, anvendt forskning, undersøgelser og udvikling samt at sikre organisationens arbejde.

STATENS ROLLE

(17) Den franske stat anerkendte ved bekendtgørelse af 13. august 1998 Val'Hor som brancheorganisation i henhold til artikel L632-1 i code rural.

(18) Val'Hors arbejde, opgaver og sammensætning er reguleret i vedtægterne. For at kunne anerkende denne brancheorganisation skulle de kompetente myndigheder kontrollere, at forskellige kriterier er opfyldt, navnlig at vedtægterne er i overensstemmelse med lovgivningen (artikel L632-1 i code rural), og at de organisationer, der er medlemmer af Val'Hor, er repræsentative og i overensstemmelse med målsætningerne i de nationale politikker og EU-politikkerne. Dens eksistens, opgaver og arbejde er reguleret i artikel L631-1 ff. i code rural.

(19) Ifølge de franske myndigheder var frivillige obligatoriske bidrag fra medlemmerne af de erhverv, der er repræsenteret i Val'Hor, indtil 2007 brancheorganisationens eneste indtægtskilde. Selv om Val'Hor er en privatretlig juridisk person, og finansieringen heraf sker ved bidrag fra den pågældende sektor, kræver CVO-systemet statens indgriben. Det kræver således et dekret eller en ministeriel bekendtgørelse at gøre de frivillige obligatoriske bidrag obligatoriske for hele branchen.

(20) Val'Hor kan blive hørt om retningslinjer og politiske tiltag for branchen, der berører brancheorganisationen (artikel L632-2-1 i code rural)

NATIONALT RETSGRUNDLAG

(21) Code rural, del VI, afsnit III (artikel L631-1 til L632-13). Ministerielle bekendtgørelser vedrørende udvidelse af brancheaftaler (se punkt 13-14); brancheaftaler (se punkt 10-12).

STØTTEN

(22) Indtægterne fra det frivillige obligatoriske bidrag bruges til tiltag af interesse for gartneribranchen inden for følgende tre kategorier: salgsfremstød, FoU-aktiviteter og teknisk bistand.

(23) De franske myndigheder hævder, at støtten aldrig anvendes til at dække virksomhedernes udgifter, uanset branche, men udelukkende til kollektive foranstaltninger.

III. **BEGRUNDELSE FOR DEN FORMELLE INDLEDNING AF PROCEDUREN**

(24) Kommissionen indledte proceduren efter artikel 108, stk. 2, i TEUF, fordi den vurderede, at de opkrævede bidrag udgjorde skattelignende afgifter, dvs. statsmidler, og at brancheorganisationens tiltag kunne tilregnes staten. Proceduren bygger navnlig på Kommissionens fortolkning af »Pearle«-dommen ([1]), og Kommissionen vurderede, at støtten ikke opfyldte alle de betingelser, Domstolen opstillede i denne sag, navnlig fordi regeringens godkendelse heraf, via anerkendelsen af brancheforeningen, var en forudsætning for vedtagelsen af bidragene, og at bidragene for at have alle de ønskede virkninger ([2]) i sig selv krævede en retsakt fra en offentlig myndighed (det ministerielle dekret).

IV. **DE FRANSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE DEN FORMELLE INDLEDNING AF PROCEDUREN**

(25) Ved brev fremsendt pr. e-mail den 14. marts 2012 anfægtede de franske myndigheder Kommissionens konklusion, nemlig at Val'Hors tiltag, som finansieres med CVO-indtægterne, kan tilregnes staten og finansieres med statsmidler i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF.

(26) Ifølge de franske myndigheder opfylder denne brancheorganisations tiltag betingelserne i Pearle-dommen og udgør således ikke statsstøtte. Organisationen Val'Hor er en privatretlig juridisk person, der reguleres af lov af 1. juli 1901 om stiftelsesoverenskomst. Den blev stiftet frivilligt den 28. maj 1997 på initiativ af de mest repræsentative organisationer for produktion, markedsføring og udvikling af prydplanter fra havebrugs- og landskabsarkitektsektoren. I henhold til artikel L632-1 i code rural blev den anerkendt ved bekendtgørelse af 13. august 1998 offentliggjort i Den Franske Republiks statstidende den 3. september 1998. I forbindelse med denne anerkendelse kontrollerede den administrative myndighed blot, at de brancheorganisationer, der har stiftet Val'hor, er repræsentative, og at brancheorganisationen har til formål at gennemføre fælles tiltag af økonomisk interesse for private virksomheder i branchen.

([1]) Dom af 15.7.2004, sag C-245/02.
([2]) Dom af 20.9.2007, sag T-136/05, Kommissionen mod Salvat.

(27) De franske myndigheder tilføjede, at de brancheaftaler, som blev indgået af Val'Hor med enstemmighed blandt medlemsorganisationerne, i henhold til artikel L632-3 og L632-6 i code rural kan gøres obligatoriske for alle erhvervsdrivende i branchen og finansieres af frivillige obligatoriske bidrag, når de vedrører fælles tiltag eller tiltag af almen interesse. Den administrative myndighed kontrollerer blot, at aftalen er i overensstemmelse med den nationale og europæiske lovgivning, og at indtægterne fra de indsamlede frivillige obligatoriske bidrag løbende finansierer tiltag, som fastlægges af brancheorganisationen i hele branchens interesse. Den administrative myndighed har således ingen indflydelse på Val'Hors sammensætning, organisation og opgaver. Val'Hor kan således frit fastlægge, hvilke branchetiltag den ønsker at gennemføre.

(28) De franske myndigheder konkluderede således, at de branchetiltag, som Val'Hor gennemfører, ikke udgør instrumenter til gennemførelse af offentlige politikker, idet staten på intet tidspunkt har beføjelser til at bruge CVO-indtægterne til finansiering af disse tiltag.

(29) For så vidt angår Kommissionens vurdering af, i hvor høj grad de frivillige obligatoriske bidrag og anvendelsen af indtægterne herfra indebærer en diskrimination af eksport- eller importprodukter, og hvorvidt denne finansieringsform risikerer at påvirke konkurrencen mellem medlemsstaterne, meddelte de franske myndigheder, at de frivillige obligatoriske bidrag, eftersom det beregningsgrundlag for bidragene, som brancheorganisationen Val'Hor anvender, udelukkende afhænger af virksomhedens areal eller antal ansatte, ikke opkræves på grundlag af import- eller eksportprodukter. Finansieringen af branchetiltagene ved hjælp af frivillige obligatoriske bidrag udgør således ikke diskrimination mellem nationale produkter og import- eller eksportprodukter og forårsager ingen konkurrencefordrejninger.

(30) Endelig minder de franske myndigheder om, at de under alle omstændigheder, eftersom der ikke opkræves frivillige obligatoriske bidrag på grundlag af importprodukter, mener, at de foranstaltninger, de finansierer, henhører under anvendelsesområdet for Kommissionens beslutning C(2008) 7846 af 10. december 2008, hvori Kommissionen fastslår, at den anmeldte støtteordning er forenelig med det indre marked.

V. **BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER TIL INDLEDNINGEN AF PROCEDUREN**

(31) Den 4. april 2012 modtog Kommissionen bemærkninger fra en interesseret part til indledningen af proceduren.

(32) I sine bemærkninger sår den interesserede part tvivl om indførelsen af systemer, hvor brancheorganisationen Val'Hor både er initiativtager, lovgiver og modtager af de finansielle bidrag. Tvivlen opstår ved læsning af brancheorganisationens vedtægter, der præciserer fagforeningernes repræsentation ved at begrænse deltagelsen i brancheorganisationen til repræsentanter fra et mindretal af større virksomheder.

(33) Den 5. april 2012 modtog Kommissionen bemærkninger fra en anden interesseret part til indledningen af proceduren.

(34) I sine bemærkninger tilslutter den interesserede part sig fuldstændig Kommissionens analyse, hvad angår klassificeringen af de frivillige obligatoriske-frivillige bidrag, og vurderer, at de er i strid med artikel 110 i TEUF. Den interesserede part henleder Kommissionens opmærksomhed på de frivillige obligatoriske bidrags fuldstændig ulovlige karakter og de nationale domstoles rolle med hensyn til sanktionering heraf, som konkret bør udmunde i anerkendelse af retten til fuld tilbagesøgning af de indbetalte frivillige obligatoriske bidrag.

(35) Den 6. april 2012 modtog Kommissionen bemærkninger fra en tredje interesseret part til indledningen af proceduren.

(36) I sine bemærkninger anfægter den interesserede part Kommissionens vurdering, at Val'Hors tiltag kan tilregnes staten, og at brancheorganisationens midler udgør statsmidler, da staten kun kontrollerer overensstemmelsen med lovgivningen og ikke brancheorganisationens politik.

(37) Ved brev af 10. juli 2012 fremsendte de franske myndigheder deres bemærkninger til de interesserede parters bemærkninger og konkluderede, at de fremsendte bemærkninger ikke sår tvivl om de bemærkninger, som de franske myndigheder fremsendte til Kommissionen.

VI. **GENNEMGANG**

(38) Indledningsvis bemærker Kommissionen, at en del af de undersøgte reklametiltag eller tiltag til fremme af gartnerisektoren blev finansieret ved tilskud fra France-Agrimer (»FAM«) som støtteordninger anmeldt til Kommissionen med sagsnummer N 671/07 og XA 220/07 (sidstnævnte nummer udgør fritaget støtte). Denne afgørelse berører ikke den allerede afgivne vurdering vedrørende disse tilskuds karakter af statsstøtte. Tilsvarende tages der i denne afgørelse ikke stilling til, hvorvidt eventuelle tilskud, der ikke er rettet mod et bestemt tiltag, men ydes som budgetstøtte til brancheorganisationen Val'Hor, udgør statsstøtte.

(39) Kommissionen vil således i det følgende begrænse sig til at undersøge, hvorvidt finansieringen af de pågældende tiltag med de frivillige obligatoriske bidrag udgør statsstøtte.

VI.1. **Forekomst af statsstøtte**

(40) I henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.«

(41) For at kunne betragtes som statsstøtte skal de undersøgte tiltag således kunne tilregnes staten og finansieres med statsmidler.

(42) For så vidt angår systemet med brancheorganisationer og de frivillige obligatoriske bidrags karakter, har Kommissionen — for at kunne vurdere, om bidragene kan udgøre statsmidler — undersøgt den omhandlede støtte, bl.a. i lyset af Domstolens dom af 30. maj 2013 i sag C-677/11, »Doux élevages«.

Domstolens dom i »Doux Elevages«-sagen

(43) I »Doux élevages«-sagen traf Domstolen afgørelse om et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 107, stk. 1, i TEUF og nærmere bestemt begrebet »statsmidler« i sager, der vedrører frivillige bidrag, som gøres obligatoriske.

(44) Domstolen afsagde sin dom og konkluderede, at en afgørelse fra en national myndighed, som udvider en aftale — der ligesom den brancheaftale, der er omhandlet i hovedsagen, indfører et bidrag inden for rammerne af en af en national myndighed anerkendt brancheorganisation og derved gør dette obligatorisk med henblik på at gøre det muligt for denne at foranstalte kommunikation, tilbud, eksterne forbindelser, kvalitetssikring, forskning og varetagelse af den pågældende branches interesser — til samtlige erhvervsdrivende i en landbrugsbranche, ikke indebærer et element af statsstøtte.

(45) I sin dom erklærede Domstolen, at de pågældende bidrag hidrører fra økonomiske aktører i den private sektor, som driver virksomhed på de pågældende markeder, hvilket betyder, at denne mekanisme ikke indebærer nogen direkte eller indirekte overførsel af statsmidler. Midlerne fra indbetalingerne kører ikke over statsbudgettet eller nogen anden offentlig myndigheds budget, og staten giver ikke afkald på nogen form for midler (skatter, afgifter, bidrag eller lignende), der, i henhold til den nationale lovgivning, kunne have været overført til statsbudgettet.

(46) Ifølge Domstolen bevarer bidragene deres private karakter hele vejen igennem, og de nationale myndigheder kan ikke reelt bruge de midler, der er omhandlet i hovedsagen, til at støtte bestemte virksomheder. Det er de pågældende brancheorganisationer, der træffer afgørelse om anvendelsen af midlerne, som dermed udelukkende anvendes til formål, der fastlægges af brancheorganisationerne. Midlerne er ikke under kontant offentlig kontrol, og de er ikke tilgængelige for de offentlige myndigheder.

(47) Hvad angår den indflydelse, som staten eventuelt måtte have på brancheorganisationens arbejde ved at udvide en brancheaftale til samtlige erhvervsdrivende i en branche, finder Domstolen ikke, at det ændrer på konklusionerne ovenfor. Domstolen understreger, at den pågældende lovgivning ikke giver den kompetente myndighed beføjelser til at styre eller påvirke forvaltningen af midlerne.

(48) I henhold til de kompetente nationale domstoles retspraksis giver de bestemmelser i code rural, som regulerer udvidelsen af en aftale, der indfører bidrag inden for rammerne af en brancheorganisation, ikke de offentlige myndigheder beføjelser til at underkaste de pågældende bidrag anden form for kontrol end kontrollen med deres overensstemmelse med lovgivningen. De offentlige myndigheder fungerer kun som et »redskab« til at gøre de bidrag, brancheorganisationen har indført med henblik på at forfølge mål, organisationen selv fastlægger, obligatoriske. Domstolen understregede desuden, at private midler anvendt af brancheorganisationer ikke bliver »offentlige midler«, blot fordi de anvendes sammen med beløb, der måtte hidrøre fra statsbudgettet.

(49) Domstolen udtalte, at hverken statens beføjelser til at anerkende en brancheorganisation i henhold til artikel L632.1 i code rural eller statens beføjelser til at udvide en brancheaftale til samtlige erhvervsdrivende i en branche i henhold til artikel L632-3 og L632-4 i denne lov er tilstrækkelig til at konkludere, at brancheorganisationens tiltag kan tilskrives staten.

(50) I sin beslutning om at indlede proceduren byggede Kommissionen udtrykkeligt sin vurdering af tilstedeværelsen af statsstøtte og nærmere bestemt vurderingen af, om der var tale om statsmidler, og om tiltagene kunne tilregnes staten, på argumenter, der blev afvist af Domstolen i førnævnte »Doux élevages«-dom.

Anvendelse af retspraksis fra »Doux Elevages«-sagen i den foreliggende sag

(51) På brancheorganisationen Val'Hor: Ligesom andre brancheorganisationer i Frankrig afhænger Val'Hors eksistens, opgaver og arbejde af en offentlig myndigheds anerkendelse. Den er dog fortsat en privatretlig juridisk person, som ikke er en del af den offentlige forvaltning, og statens rolle begrænser sig til anerkendelse af organisationen og udvidelse af de aftaler, organisationen har kompetence til at indgå, som det fremgår af de oplysninger, de franske myndigheder har fremsendt.

(52) På CVO-mekanismen: I henhold til artikel L632-6 i code rural er bidragene, selv om de er obligatoriske, stadig privatretlige fordringer. De kører ikke over statsbudgettet eller en fond under de offentlige myndigheders kontrol. Det fremgår af bestemmelserne i code rural, at statens rolle begrænser sig til udvidelse af aftalerne, mens brancheorganisationen, i dette tilfælde Val'Hor, fortsat er ansvarlig for at fastsætte bidragssatserne og anvende bidragene til formål, organisationen bestemmer.

(53) For så vidt angår ovennævnte mål, som brancheforeningerne skal nå, navnlig ved hjælp af deres tiltag, fandt Domstolen i »Doux élevages«-sagen, at artikel L632-3 i code rural på en meget generel og ikkeudtømmende måde angiver de mål, som en brancheorganisation bør forfølge for at kunne blive genstand for udvidelse fra den offentlige myndigheds side, og udvidelsen af en sådan aftale er dermed ikke betinget af forfølgelsen af konkrete mål, som fastsættes og defineres af de offentlige myndigheder.

(54) Det fremgår af dommen i »Doux élevages«-sagen, at de nationale myndigheder ikke reelt kan anvende indtægterne fra bidragene til at støtte bestemte virksomheder. Det er den pågældende brancheorganisation, der træffer afgørelse om anvendelsen af midlerne, som udelukkende anvendes til formål, der fastlægges af brancheorganisationen. Midlerne er ikke under kontant offentlig kontrol, og de er ikke tilgængelige for de offentlige myndigheder. Den pågældende lovgivning giver ikke den kompetente myndighed beføjelser til at styre eller påvirke forvaltningen af midlerne. Som Domstolen i øvrigt har slået fast, ændrer den indflydelse, som staten eventuelt måtte have på brancheorganisationens opgaver ved at udvide en brancheaftale til samtlige erhvervsdrivende i en branche, ikke på konklusionerne ovenfor.

(55) Idet Domstolen har konstateret, at private midler anvendt af brancheorganisationer ikke bliver »offentlige midler«, blot fordi de anvendes sammen med beløb, der måtte hidrøre fra statsbudgettet, er den omstændighed, at visse af de pågældende tiltag også finansieres med tilskud fra FAM, ikke tilstrækkelig til at konstatere, at de frivillige obligatoriske bidrag udgør statsmidler, idet der ikke er dokumentation for, at disse tilskud skulle have gjort det muligt for staten at udøve tilstrækkelig kontrol over de midler, der hidrører fra opkrævningen af de frivillige obligatoriske bidrag.

(56) Domstolen præciserede i øvrigt, at hverken statens beføjelser til at anerkende en brancheorganisation i henhold til artikel L632.1 i code rural eller statens beføjelser til at udvide en brancheaftale til samtlige erhvervsdrivende i en branche i henhold til artikel L632-3 og L632-4 i denne lov er tilstrækkelig til at konkludere, at brancheorganisationens tiltag kan tilskrives staten.

(57) Af de årsager, der er nævnt i ovennævnte betragtninger, mener Kommissionen, at der i forbindelse med finansieringen af Val'Hors tiltag gennem de frivillige obligatoriske bidrag ikke er tale om statsmidler, og denne finansiering udgør derfor ikke statsstøtte.

VII. **KONKLUSION**

(58) Det følger af ovenstående, at finansieringen af de pågældende tiltag med de frivillige obligatoriske bidrag ikke udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Finansieringen af salgsfremstød, reklame, teknisk bistand samt forskning og udvikling gennemført af brancheorganisationen Val'Hor ved hjælp af frivillige obligatoriske bidrag i perioden 2005-2014 udgør ikke statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF, uanset spørgsmålet om, hvorvidt statstilskud til en brancheorganisation udgør støtte til den pågældende sektor, eller om tilskuddene til disse tiltag udgør statsstøtte.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Republikken Frankrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2014.

På Kommissionens vegne
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen